

нати изъ цѣла Русия по искане на правителството ѝ, което сжщо позволи да се обнародватъ нѣкои дотогава неизвестни български царски грамоти, хрисовули, открити изъ мѣстноститѣ въ България. Тогава за првъ пѣтъ се появи на бѣлѣ свѣтъ въ Русия скжпия печатъ на *Иванъ Шишмана, царь блъгаромъ и гръкомъ*, както и народниятъ ни гербъ и други ценни народни съкровища, неизвестни не само на народа, но и за учения свѣтъ. Всичко това се напечати и издаде въ Одеса съ позволенieto на руското правителство. А то бѣше достатъчно да събуди и оживи духа на цѣлия български народъ. Всѣки нашенецъ бързаше да се снабди съ тѣзи свещени знаци за нѣкогашното величие и слава за нашитѣ прадѣди. Гръкоманитѣ напуснаха гръкоманията си и взеха да се гордѣятъ съ името си. Всѣки се залови да издирва и изучва историята на прадѣдитѣ ни, да се запознава съ добродетелитѣ имъ . . . Тази внезапна обнова на мислитѣ възбуди у народа любовъ къмъ науката и ревностъ за нейното разпространение въ неговата срѣда. Така България здраво стжпи въ националното си възраждане.

Ще се освободи ли българскиятъ народъ?*)

Д-ръ Селимински наблюдава общественото и държавно развитие и е напълно убеденъ, че българскиятъ народъ въ по-късо или по-дълго време ще получи политическа свобода. Въ едно писмо, отправено презъ 1859 г. до приятеля му Симеонъ Зивкиди въ Букурещъ, д-ръ Селимински развива мислитѣ си така:

Освобождението на нашия народъ ще стане въз основа на закона за напредъка. Ние виждаме, че политическитѣ и общественитѣ работи на европейскитѣ народи вървятъ къмъ нови насоки и подобрения съразмѣрно съ новитѣ нужди и придобивки на човѣчеството. Идеитѣ и нравитѣ се измѣняватъ. Улесненията на съобщенията чрезъ желѣзницитѣ, разширението на търговията, разпространението на знанията чрезъ печата и въ

*) Писмо отъ Каларашъ, 1859 г.